

Paul Barz

KOLACJA NA CZTERY RECE

Paul Barz (ur. 1943) jest zachodniemieckim publicystą i historykiem kultury. „Kolacja na 4 ręce” powstała w 1984 r. Jej akcja osnuta jest na fikcyjnym zdarzeniu – osobistym spotkaniu J. F. Händla z J. S. Bachem, do którego w rzeczywistości nigdy nie doszło.

Jęka XXIII

Paul Bartz

Przyja 1/107

KOLACJA NA CZTERY RĘCE

Przekład: Jacek St. Bułas

Osoby:

Georg Friedrich Händel: Jan Nowicki
Jan Sebastian Bach: Jerzy Piniński
Jan Krzysztof Schmidt: Jan Peszek

Scenografia:

Zofia de'nes-Lewiczuk

Pracownia muzyczna:

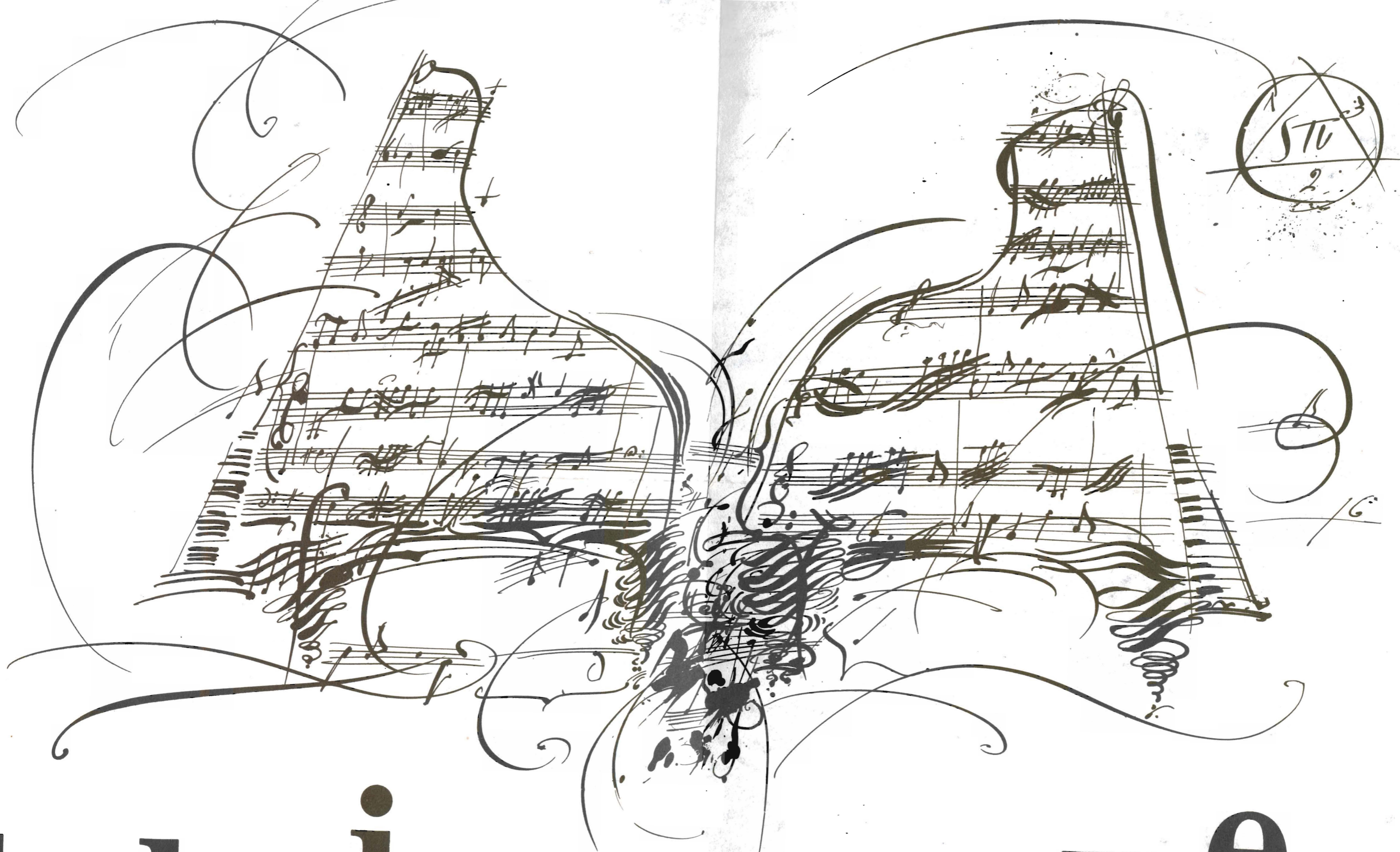
Joanna Wink-Nazworska

Rozyeria:

Krzysztof Jasiński

Współpraca: Jan Kalkowski • Franciszek Skibiński • Inspicjent: Barbara Hirsz
• Światła: Mirosław Kamiński • Dźwięki: Alek Galas • Kier. techn.: Jerzy Starobranicki

PREMIERA: 15 grudnia 1988

kolacja na cztery ręce

Teatr STU założył Krzysztof Jasiński 20 lutego 1966 roku. Przez dwadzieścia lat był to teatr jednego pokolenia, wraz z którym zmieniał się, dorastał i szukał swojej własnej drogi w życiu oraz w sztuce.

Z Teatrem STU związali się — na krócej bądź dłużej — znani dziś kompozytorzy, scenografowie, scenarzyści, poeci i krytycy, m. in. Jan Lukowski (zm. tragicznie w 1970 r.), Wojciech Pszoniak, Olgierd Łukaszewicz, Jerzy Trela, Jerzy Stuhr, Franciszek Mula, Włodzimierz Jasiński, Bolesław Greczyński, Włodzimierz Staniewski, Krzysztof Szwałgier, Jan Kanty Pawluśkiewicz, Jan Polewska, Jan Sawka, Edwrad Chudziński, Leszek A. Moczulski, Krzysztof Miklaszewski.

Teatr STU w pierwszych latach swego istnienia był teatrem studenckim. W 1975 roku, zyskując mecenasa w Zjednoczonych Przedsiębiorstwach Rozrywkowych, stał się teatrem profesjonalnym.

STU jest teatrem w drodze. Swoje spektakle prezentował w przeszło dwudziestu krajach Europy, Azji i Ameryki.

Poszukiwania i dokonania artystyczne STU odzwierciedlają następujące spektakle:

— „Pamiętnik wariata” (1966) — adaptacja sceniczna opowiadania M. Gogola.

— „Spadanie” (1970) — teatralny manifest pokolenia 68.

— „Sennik polski!” (1971) — wiewieczka „duży polskiej”.

— „Exodus” (1974) — widowisko obrzędowe na kanwie poematu L. A. Moczulskiego.

— „Pacjenci” (1976) — widowisko buffo na motywach powieści M. Bułhakowa „Mistrz i Małgorzata”.

— „Szalona lokomotywa” (1977) — musical M. Grechuty i J. K. Pawluśkiewicza na motywach utworu S. I. Witkiewicza.

— „Donkichoteria” (1980) — widowisko kontynuujące formułę myślową i estetyczną „Spadania” oraz „Sennika polskiego”.

W 1986 roku Teatr STU wystawił na swoje 20-lecie „Noc tysięczną drugą” C. K. Norwida. Spektakl ten stanowi świadomą cenzurę, zamykającą okres poprzedni i otwierającą działalność Galerii Teatru STU. Pod tą nazwą odbywają się — w stałej siedzibie teatru (al. Krasińskiego 16/18), w namiocie (Rydla 31) oraz w salonie ekspozycyjnym (Bracka 4) — prezentacje spektakli teatralnych (własnych oraz sprowadzanych z kraju i zagranicy), koncertów muzycznych, nagrań „Live”, malarstwa, rzeźby, grafiki i plakatu. W rezultacie STU przekształcił się w teatr impresaryjny, którego reprezentatywnymi spektaklami są:

— „Scenariusz dla trzech aktorów” (1987) sztuka B. Schaeffera.

— „Kto się boi Wirginii Woolf” (1988) — dramat E. Albeego.

— „Kur zapiał II” (1988) J. K. Pawluśkiewicza — „bufet opera” wg poematu W. Dymnego.

— „Wielki Fryderyk” — „lekcja pruskiego” (1988) wg A. Nowaczyńskiego.

— „Labirynt” (1988) — sztuka F. Arrabala (prapremiera polska z udziałem autora).

Wzięli w nich udział znani krakowscy aktorzy, jak Iwona Bielska, Jerzy Bińczycki, Jan Frycz, Mikołaj i Andrzej Grabowscy, Andrzej Kozak, Edward Lubaszenko, Jerzy Nowak, Jan Peszek, Anna Tomaszewska, Andrzej Zaucha.

Spektakle: „Scenariusz dla trzech aktorów” oraz „Kto się boi Wirginii Woolf” w reżyserii Mikołaja Grabowskiego zdobyły szereg prestiżowych nagród na festiwalach w Szczecinie (dwukrotnie Grand Prix), we Wrocławiu (główne nagrody aktorskie) i Kaliszu (główne nagrody aktorskie).

Właściwa działalność teatru nawiązując do tradycji, koncentruje się w Ośrodku Poszukiwań Teatralnych w Ochodzy pod Krakowem, dokąd przeniosło się Studio Aktorskie, które przez wszystkie lata stanowiło o żywotności Teatru STU.

Od 1980 roku w STU działa Studio Nagrań Dźwiękowych ZPR, nagrywające muzykę dla potrzeb fonografii, teatru i filmu.

Teatr STU wśród wielu nagród i wyróżnień posiada „Złotą Odznakę” za pracę społeczną dla m. Krakowa.

Teatr STU jest członkiem zbiorowym Polskiego Klubu Ekologicznego.

Dyrektor i kierownik artystyczny
KRZYSZTOF JASIŃSKI

Kierownik literacki
EDWARD CHUDZIŃSKI

Zastępca dyrektora
RYSZARD SKRZYPCZAK

TEATR STU — al. Z. Krasińskiego 16 — 30-061 Kraków — tel. 22-22-63, 22-65-87

Opracowanie graf.: Witold Siemaszkiewicz

ZG AGH — 941/88 — 2000 — M-18/2937